

GENTSE FEESTEN 1998

LA STRADA : "een artistieke ontmoeting"

In 1997 vond aan de voet van de Sint-Jacobskerk in Gent en aan de voet van de Sint-Janskathedraal in 's Hertogenbosch de eerste editie plaats. Beeldende kunstenaars, theatermakers en muzikanten brachten tien dagen lang hun kunsten aan de man. Zij toonden werk in kleine containers, in tenten, in eigen bouwsels en in openlucht.

LA STRADA biedt de mogelijkheid aan Vlaamse en Zuid-Nederlandse kunstenaars uit de verschillende kunstdisciplines om elkaar te ontmoeten, samen te werken en te experimenteren in een multi-mediaal kunstenlaboratorium. In dit laboratorium gaan de kunstenaars een dialoog aan met de bezoekers, kortom een grensoverschrijdende artistieke ontmoeting. Het uitgangspunt is dat de confrontatie met beeldende kunst een belevenis is met grote communicatieve waarde. Het is belangrijk dat deze confrontatie op een zo groot mogelijke schaal kan plaatsvinden. Steeds meer kunstenaars komen tussen de veilige muren van hun ateliers vandaan en brengen hun werk onder de aandacht van het festivalpubliek. Geen verlaagde drempels, maar verlegde drempels. Geen knieval voor het publiek, maar een handreiking.

Deelnemende kunstenaars :

Nederland

Monique Smeets (Iglo Explosie), Van Gemert Hendrien (S(w)ingende Grijsse Canonnen)

België

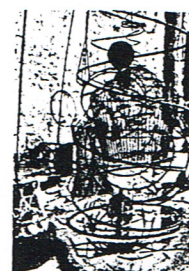
Stef Cafmeier (telefoonproject), David Messemann-Thomas De Boever (circus, zigeunerproject), Stefaan Smaghe (klankinstallatie), Jurgen Gregoir (installatie waar het publiek actief aan deelneemt), Anniq Mahieu (Traces to Tibet)

Open vanaf 16u00

PERIODE 1998

Internationaal Straattheaterfestival Gent: 18 tot 27 juli

Theaterfestival Boulevard 's Hertogenbosch: 7 tot 16 augustus

Stefaan Smaghe,
klankinstallatie

Jurgen Gregoir,
actieve deelname van het publiek

DE S(W)INGENDE GRIJSE CANONNEN

Hendrien van Gemert zegt over zichzelf : „Ik zie mijzelf als een bricoleur : in de wolken, in het water, op sloopterreinen, bouwputten, al fietsende, in gevouwen servetten of in de ogen van mijn minnaar, overal zoek ik en vind ik wat mij drijft. In gedachten trek ik lijnen van dingen naar mensen, van stoffelijke naar onstoffelijke deeltjes, van drift naar verstand, van impasse naar passie. Zo sta ik tussen mensen en dingen in de volheid van het leven en dat is mijn materiaal”.

Haar werk omvat tekeningen, schilderijen, grafiek, sculpturen en installaties. Maar de autonome tekening heeft altijd de centrale plaats binnen haar oeuvre. Wat haar in het tekenen fascineert : „Is het koorddansen tussen wat ik wil en stuur en wat gebeurt en ontstaat”. Het is voor haar een handeling die laveert tussen het sturen en het volgen.

Verder zegt ze nog : „Ik zie mijzelf als een duizendpoot ; soms ontstaat werk vanuit een materiaalgevoeligheid. Anderzijds kan een werk zich aandienen via een concept, waarna ik materialen zoek om dit idee te dragen. Een installatie is voor mij in eerste instantie het reageren op de plek, de situatie”

contouren gemaakt door honderden handen in Gent en 's Hertogenbosch getuigen van deze ontmoeting.

Haar beschrijving van de video-installatie De S(w)ingende Grijsse Canonnen.

Sleutelwoorden bij de conceptie van dit werk waren : Boulevard of Broken Dreams, interactie met het publiek en de intieme menselijke persoonlijkheid.

Zo ontstond, als in een flits, het beeld van zingende ouderen, zo puur en ongekunsteld mogelijk. Een ontmoeting tussen Gent en 's Hertogenbosch, jong en oud. Een zwart-wit videoregistratie, 15 canons, een Vlaams-Brabants canonweefsel. Een sobere omkadering, alles om recht te doen aan de intimiteit en vitaliteit van de menselijke stem.

Tijdens de videovoorstelling wordt het publiek uitgenodigd de zingende monden en lijven te volgen met stift op doek. Deze kleurrijke

PAINTS
WILPENS

SPONSORING
FORMULEX
TEL. 05/446 24 50